juli 1763. In de huidige omstandigheden moet men zulke taal [fol. 1757] maar laten passeren en er het beste van hopen. Over de gewone zaken zijn de volgende brieven ontvangen: 25 januari, 11 en 13 maart, 30 april, 11 juni, 28 juli en 13 november 1763. Uit Galle zijn ontvangen briefjes van 14 november 1762, 31 januari, 20 februari, 1 maart, 2, 13 en 17 april, 3 en 25 mei en 3 augustus 1763 en één van het opperhoofd en raad te Trincomale ten geleide van de Oosterbeek. Daarover, behalve over die van 13 november, zijn besluiten genomen en er is op geantwoord in brieven van 5 mei, 14 juni, 14 juli, 6 augustus, 16 september en 11 november 1763. Op het verzoek van de koning van Travancore aan het bestuur van Malabar of hij de gewoonlijke jaarlijkse 200 balen areka in plaats van naar Kulasekharapatnam naar Kilakkarai mocht zenden, is slechts geantwoord dat het verzoek naar de dienaren te Tuticorin is doorgestuurd en dat het bij het bestuur van Ceylon verantwoord moet worden. Dat schip is evenwel direct doorgezeild [fol. 1758] en de dienaren te Tuticorin hebben wegens de kritieke toestand lossing te Kilakkarai toegestaan. Het bestuur en ook Heren XVII hebben zich daar, als een gedane zaak, bij neergelegd. Voor de berichten uit Tuticorin over de invasie van Camsaayba op de kust van Malabar wordt naar de brieven vandaar verwezen. Volgens de berichten uit Tuticorin heeft deze)

--- zedert zijn arrive in het Madureese rijk, dat hij voor ettelijke jaren in pagt heeft gehad, met betrecking tot zijn verdere onderneeminge hebben aangehaalt dat hij van Tirnevelho en Madure was verhuyst ter versterking van dat fort, of het den nabab van Tritchienpalij somtijds mogt gelusten hem, of er zijn ouder broeder, in zijn plaats aan te stellen.

Latende intusschen eenen Mahometh Jahob Saijboe te Tirnevelho voormelt, die ter ordre van zijn meester een lijwaat bleecquerij voor onze compediteuren had geprojecteerd met meer andere traverses dewelke alle in rook waren verdreven, door het mainctineeren van ons goed regt op de Chamoemagelamse bleeckerijen, dat men de ministers de novo op het nadrukkelijkste heeft aanbevoolen. Daarenboven was den Tuticorijnse nieuwe manigaar, na het exerceeren van veele brutaliteyten en extorsiën, op de gedane klagten der meer gewaagde bedientens door Camsaijboe vandaar gedimoveerd onder afvrage waarom de Compagnie dien mannigaar niet had gestraft! Fol. 1758v-1759r.

(Hoewel er alle reden is zo te handelen, zal men ter voorkoming van moeilijkheden bevelen de oude gewoonte voort te zetten. Bij de andere maniyakkers en paligaars waren geen noemenswaardige wrijvingen, behalve dat toen de kattapa nayak geen steun van de Compagnie had gekregen, hij zich met zijn broer, vrouwen en 200 à 300 laskaren bij de katta thevar heeft gemeld. Deze had na vele vijandelijkheden het bestuur doen besluiten om de bevelen die in de geheime brieven van 28 april en 10 juni 1763 zijn te vinden, uit te voeren. De berichten van Lubbert Jan van Eck over de goede relatie met de Maldiven [fol. 1760] worden ondersteund door de briefwisseling met koning Gasie Assan en de gegeven geschenken. Er is het bestuur het nodige geschreven over het gunstige verschil tussen de verwachte 97.603 pond cauris en de met elf vaartuigen ontvangen $4304\frac{3}{25}$ kati, of 107.603 pond. Daarbij is bericht dat de prijsverhoging die door de Hoge Regering in de brief van 23 juli 1761 is opgeschort, in de bestelling voor 1764 door Heren XVII om de daarbij vermelde redenen was afgekeurd. Er is niet meer besteld dan nodig is als ondergewicht voor de retourschepen. Het voorstel van de dessave te Matara Arnoldus Adrianus de Leij, dat bij het besluit van 19 februari 1763 is gevoegd, om de ratunidavelden in Baygam Korala en Giruwayu Pattu maar voor de helft te belasten in plaats van met het hele bedrag, is goedgekeurd. Er moet echter wel goed toezicht gehouden worden op de invordering en op het belang van de Compagnie. [fol. 1761] Achterstal mag slechts bij volkomen onvermogen te betalen wegens misgewas toegestaan worden, tenzij aangetoond wordt dat de opbrengst voor eigen voedsel, of zaaizaad gebruikt is. Dat moet men dan berichten. Bij het besluit van 3 maart 1762 is een rapport door Jan Schreuder gevoegd dat hij vlak voor zijn vertrek heeft ingediend. Het ging vooral over de betrouwbaarheid van klachten van ingezetenen, in het bijzonder dat enkele van